

Aramızdan ayrılışının 4. Yıldönümünde gazetemizin sahibi
Aykut Tuzcu'yu bugün saygı ve özlemle anıyoruz

“En kral meslek gazeteciliktir”

Gazeteci bir babanın oğluydu. Gazetecilik “çok önemli, saygın” bir meslekti, bu işi çok iyi yapan, toplumda her zaman saygı ve itibar gören babası, onda gazeteciliğin çok kral bir meslek olduğu fikrini yerleştirdi. Amerikan Koleji'nden sonra Matbaa Mühendisliği eğitimi aldı.

Ona göre en büyük değer, eğitim ve kültürdü. En iyi eğitimin üzerine kurgulanan gazetecilikte de kişisel çıkarlar ve para hırsı değil, ilkeler, evrensel değerler ve doğrular ön planda oldu. Doğrularından asla taviz vermedi, hiç kimseye boyun eğmedi. Yaşamını; parayla asla elde edilemeyecek kadar değerdeki ilkeleri, kararlı duruşu ve sevgiyle ördüğü dostluklarıyla, zenginleştirerek sürdürdü.

Gazetemizin sahibi Aykut Tuzcu'yu zamansız ve ani kaybedişimizin 4. Yıldönümünde bugün Sabah çalışanları olarak onu Asri Mezarlık'taki aile mezarlığında saygı ve özlemle anacağız. Aykut Tuzcu'nun 4. Ölüm Yıldönümü nedeniyle, gazetemizin sütunlarını bugün yine sevenlerinin ve dostlarının onunla ilgili anılarına ayırıyoruz.

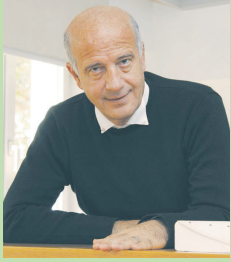
Gazetemizin sahibi Aykut Tuzcu'nun ani ve bizi derinden yaralayan vefatının ardından Amerikan Koleji'nden arkadaşı İzmir Tolga onun için bu yazıyı kaleme almıştı

“En Kral Meslek Gazeteciliktir”

Aykut 1947 yılında dünyaya geldi. 11 Yaşında Kayseri'nin Talas nahiyesinde yatılı bir okulun “ihzari” sınıfına “leyli” olarak başladı. Yeni arkadaşlar, yeni bir çevre, evden, anadan, babadan uzak, çok uzak, hayatta yeni bir sayfa; o yaşta ve gurbette.

Çocuklar yavaş yavaş birbirleriyle kaynaşmaya başladıklarında her biri kendisini ortaya koyan bir şeyler söylerdi. Kimi, kendi şehirlerinin, ülkenin en güzel köşesi olduğunu söyler, başka şehirlerden gelenlerle kimin şehri daha güzel, iddialaşarlardı. Kimileri de en kral takım benim takım itişmeleriyle kendilerini ortaya koyardı.

O yaşta kimsenin ileride seçeceği meslekle ilgili en ufak bir duygusu yokken, bu 11 yaşındaki Aykut “Oğlum, en kral meslek gazeteciliktir” der, dururdu.

4'TE

Hem nalına hem mihına

AYKUT TUZCU DEYİNCE

‘Gül Hazin, Sümbül
Perişan, Bağ-ı zârın Aykut'u Yok'

Bugün bir değerli arkadaşımı anmak istedim. Arkadaştan öte bir insandır benim için. Her ne kadar aynı dönemlerde yatılı okuduğumuz okulda bulunmadıysak da, aynı çeşmeden su içtik, aynı yatakhaneleri kullandık, aynı kayanın üzerinde ev hasreti ile kimseye görünmeden ağladık, yatakhanelere giderken her akşam 147 basamaklı merdivenden indik, sabahleyin yüzümüzü yıkadıktan sonra okula gitmek için 147 basamaklı merdivenden çıktık, aynı sofralarda

yemek yedik, aynı dağa çıkıp Cumhuriyetimizin kuruluşunun yıl dönümünü koca koca taşlarla Erciyes Dağı'nın önünde bulunan Ali Dağ'a 1750 rakımlı tepeye Rumen harfleri ile yazdık ve beyaza boyadık, hem de önünde İstiklal Marşımızı ve andımızı var gücümüzle söyledik. Bu sene Ali Dağ'da “Aykutsuz TC. 100” yazıp boyadık.

Okuduğumuz okulda çok iyi bir eğitim aldığımızı söylemesem de olur diye düşünmekteyim.

Metin Atamer/Fizik Mühendisi

4'TE

Aykut'u
unutmayacağız

Sevgili Aykut Tuzcu ile tanışmamız, 1963-64 ders yılında Talas Amerikan Ortaokulu'ndan, Tarsus Amerikan Koleji'ne gelmesi ile başladı. Lise birde sınıf arkadaşı olduk, onlar yatılı, biz ise gündüzlü idik. Bu çerçevede ortak yaşam saatlerimiz dersler seviyesinde idi ama Aykut, uzun boylu bir çocuk olmamasına rağmen, iyi basketbol oynuyordu. Okul saatleri dışında, spor faaliyetlerimizde, beraber basketbol oynamışlığımız oldu.

Ali Onur Bilgin 2'DE

SABAH ARŞİVİNDEN
GAZİANTEP

**İlimizin kalkınmada öncelik
tanınan iller arasından
çıkarılması tepki yarattı**

Kalkınmada öncelik tanınan illerde çalışan yarım milyon işçi ve memur diğer bölgelerdekinden 6 bin lira fazla alacak
Sanayinin, büyük fabrika ve iş yerlerinin, komşularımız Kahramanmaraş, Şanlıurfa ve Mardin illerine kayacağı bildiriliyor.

**Sivil toplum örgütleri nerede?
Eğitimde kara tablo**

Önümüzdeki hafta sona erecek eğitim öğretim yılında okulda olması gereken 6-14 yaş arasındaki 9 bin 600 kız çocuğunun eğitimden mahrum bırakılmasının talihsizlik ve üzücü, kentteki sivil toplum örgütlerinin eğitim gibi en öncelikli konuya duyarsız kalmasının ise düşündürücü olduğu kaydedildi.
Eğitimdeki durum iç açıcı değil

3'TE

BİR CUMHURİYET AİLESİ

1963 yılında aile dostu Dr. Rauf Yılmaz'ın evinde bir yıllbaşı kutlaması.

Ayfer T. Ünsal

Cumhuriyetimizin 100. yılını kutluyoruz. O nedenle kendi ailemi konu ettiğim bir Cumhuriyet Ailesi yazısı yazmak istedim. Ben çocukken Antep nasıl bir yerd, ailem nasıldı, özellikle kültüre bakışımız nasıldı gibi kendi sorduğum soruların cevaplarını yazmak istiyorum.

4'TE

Gazetemizin sahibi Aykut Tuzcu'nun eski yazıları bu köşede yer almaya devam edecek

Gazetemizin sahibi Aykut Tuzcu'nun 04 Ekim 2015 tarihli yazısıdır.

Jackie ile Onasis

Türkiye'nin gündemi çok ağır. Hafta başında en iyisi ben size hafif bir şeyler anlatarak kafanızın biraz dağılmasını sağlayayım.
Tarih, Ekim 1968.
Londrada öğrenciyim.
İki televizyon kanalı vardı, BBC ve diğeri bağımsız ITV.

Haberleri BBC'den izlerdim. O akşam ilk haber Jackie Kennedy ile ilgiliydi. Ekranda önce Onasis'in ünlü yatı belirdi. Artık herkes o yatın dünyanın en zengin adamı Onasis'e ait olduğunu biliyordu, çünkü ezberlemiştik. Ardından, o görüntünün üzerine Jackie ile Onasis evleniyor yazısı belirdi.

2'DE

AYKUT TUZCU

Gazetemizin sahibi Aykut Tuzcu'nun eski yazıları bu köşede yer almaya devam edecek

Aykut Tuzcu

Jackie ile Onasis

Türkiye'nin gündemi çok ağır. Hafta başında en iyisi ben size hafif bir şeyler anlatarak kafanızın biraz dağılmasını sağlayayım. Tarih, Ekim 1968. Londrada öğrenciyim. İki televizyon kanalı vardı, BBC ve diğeri bağımsız ITV. Haberleri BBC'den izlerdim. O akşam ilk haber Jackie Kennedy ile ilgiliydi.

Ekranda önce Onasis'in ünlü yatı belirdi. Artık herkes o yatın dünyanın en zengin adamı Onasis'e ait olduğunu biliyordu, çünkü ezberlemiştik. Ardından, o görüntünün üzerine Jackie ile Onasis evleniyor yazısı belirdi. Şaşırmıştım. O aylarda hemen her gün Jackie Kennedy ve Onasis hakkında haberler çıkıyordu. Evlenecikleri dedikoduları yapılıyordu. Bu haberdan daha birkaç hafta önce, Londra'nın ünlü akşam gazetesi Evening Standard'da Jackie'ye atfen şöyle bir haber okumuştum: "Ben ince ve uzun boylu erkekleri severim..." Onasis de, kendisine bunu aktarıp ne diyeceğini soran gazetecilere: "Ben bu tasvire uymuyorum..." diyerek sanki evlilik davasının yattığını ima ediyordu... Ama ortalık yine de çalkalanıyordu. Onasis bayağı çirkin bir adamdı. Kısa boylu, şişman, kalın çerçeveli gözlüğü olan aynuş buynuş birisiydi. O zaman Onasis 62, Jackie 39 yaşındaydı. Arada 23 yaş fark olmasına rağmen görüntü sanki 40 yaş fark gibiydi. Ama çok parası vardı! Dünyanın en zengin adamıydı. Özel uçağı ve yatı vardı. O zaman bir takım zenginlerin yatı vardı ama özel uçağı olan yoktu! İçimden, "Bu adam bu kadar paraya bile çekilmez! Bu kadın bu adamla nasıl aynı yatağa girecek" diye düşünürdüm... Gerçi Jackie Kennedy'de öyle ahım şahım

güzel bir kadın değildi. Ama Dallas'ta suikasta kurban giden merhum Amerikan Başkanı, bütün Amerikalılar'ın sevgilisi, tutkusu John F. Kennedy'nin eşiydi. Zaten Onasis'i de kudurtan buydu. Amerikan Başkanı'nın karısıyla evlenecekti. Ona sahip olacaktı. Para, merhum da olsa, dünyanın en müktedir insanının karısını satın alabilecekti. Bütün dava da buydu. Yoksa, Onasis için dünyanın bütün güzel kadınlarını elde etmek bir adım ötedeydi!.. İşte o BBC bu haberi veriyordu. Jackie evlilik teklifini kabul etmeye Atina'ya geliyordu. O sıralar dünyanın en büyük hava yollarından biri olan Olympic Airways Onasis'indi. Ancak, o akşam New York'tan Atina'ya sefere hazırlanan Olympic'te bütün koltuklar satılmıştı, yer yoktu. Ama patronun emriyle uçaktan 10 kişi indirildi, o koltuklar Senatör Edward Kennedy, Jackie'nin çocukları Caroline, John, Jr. ve ailenin yakın dostlarına tahsis edildi. Jackie, Atina'ya iner inmez havalanından hemen yata gitti. Ben de, biz de, televizyon yayını olan bütün ülkeler de soluksuz bunu izliyorduk. O zaman Türkiye dahil çok ülkede yaygın televizyon yayını yoktu. Sonradan öğrendik, yatta önce pazarlık yapılmış. Bu pazarlığa göre Onasis, Jackie'ye 3 milyon dolar evlilik hediyesi, çocuklara da birer milyon dolar harçlık vermiş. Bunlar duyuldukcı Amerikalılar zaten pek hazzetmedikleri Jackie'den daha

çok nefret etti. Zaten bu evliliğe bütün Amerika karşıydı, "Sen, Amerika'nın en sevilen Başkanı'nın dul eşi, nasıl olur da yaşlı ve Amerikan vatandaşı olmayan bir adamla sırf para için evlenirsin!.." deniyordu. Ancak Jackie bu evliliğin hakkını verdi! Paris'in en ünlü modaevlerinin ve Monte Carlo butiklerinin en iyi müşterisi oldu. Har vurdu, harman savurdu. Jackie, Avrupa'nın büyük metropollerinde kendi hayatını yaşıyordu, kimse umurunda değildi. Onasis'te ölünceye kadar ayrılmadığı, vazgeçemediği dünyanın gelmiş geçmiş en büyük sopranosu Maria Callas'la yaşıyordu. 7 sene süren evlilikleri boyunca inanılmaz olaylar oldu. Onasis'in tek oğlu Alexander, kendi kullandığı özel uçağı yere çakılınca hayatını kaybetti. Bu ölüm Onasis'i adeta yıktı, bitirdi. Yunan Hükümeti Olympic Havayollarını özelleştirince Onasis'in işleri yara aldı. Borsada bütün şirketleri birden değer kaybemeye başladı. O inanılmaz büyük servet ciddi biçimde erimeye başladı. Bu olaylar Onasis ailesini çok etkiledi. Jackie'nin uğursuz olduğuna inanıyorlardı. Arı, yakın dostları ona asıl adı olan Aristoteles'in kısaltılmışı ile hitabederlerdi, 69 yaşında, siz sağolun, zatürreden vefat etti. Şimdi gelelim kıssadan hisseler... John F. Kennedy'nin Marilyn Monroe ile ilişkisi vardı. Hem de tutkulu bir sevdâ yaşıyordu. Jackie'de bunu biliyordu.

Amerika'nın selameti için FBI, Marilyn Monroe'yu uyku hapi ile sessizce haletti! Ama Marilyn efsanesi bugün bile sürüyor. Marilyn Monroe ile ilgili yazılan kitapların hepsi best seller olup milyonlar satıyor. Gelelim Jackie Kennedy'ye... Benim yorumum, o adamla evlenerek, onun yatağına girerek, hem John Kennedy'den, hem de kendini sevmeyen Amerikan halkından intikam aldı. Son bir not, Kennedy suikastı için... Bu suikastın dosyası Amerikan yasaları gereği mühürlenerek güvenli bir kasaya kondu. Kasa, ancak 2029 yılında açılacak. Ancak sizin bu tarihe kadar beklemeye sabrınız olmayacağını tahmin ederek ben şimdiden mühürlü zarfa ne olduğuna dair size ipuçları verebilirim... Cinayet, biliyoursunuz organizeydi. John F. Kennedy'yi Dallas'ta yüksek bir binadan ateş eden Lee Harvey Oswald'ın, kafasına ve boynuna isabet eden iki kurşunu öldürdü. İki gün sonra da, mayfa filmlerinde gördüğümüz gibi, Oswald'ı, bir başka tetikçi Jack Ruby yakından ateş ederek öldürdü. Nedeni... Kennedy, İsrail'in nükleer programına kararlılıkla karşı çıkıyordu. Mossad işi bitirdi. Bugün İsrail, Ortadoğu'nun tek nükleer güce sahip ülkesi.

**Aykut Tuzcu'nun
04 Ekim 2015
tarihli yazısıdır**

Sene sonuna doğru da Aykut okulun basketbol takımına seçildi. Yanlış hatırlamıyorsam mezun olana kadar da okul takımında basketbol oynadı. Yine yanlış hatırlamıyorsam genç milli de oldu. Ben, lise ikinci sınıftan itibaren okul voleybol takımında oynadığım için, pek beraber tekrar basketbol oynamadık. Mezuniyet sonrası, Aykut'un yurt dışına gittiğini ve Gaziantep'teki gazete için eğitim gördüğünü, kendi aramızdaki haberleşmelerden hatırlıyorum. Zaman geçipte hayata atıldığımızda da yine kendi aramızdaki haberleşmelerden, Aykut'un Gaziantep'te hayatını sürdürdüğünü öğrenmiştik. Yine sınıf arkadaşımız Mazhar Ünsal'ın, ODTÜ Gaziantep kampüsünde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başlayıp, ayrıca Aykut'un kız kardeşi Ayfer ile evlendiği bilgisi bize ulaşınca çok memnun olduk. Bütün bu gelişmeler neticesinde, zaman zaman Gaziantep ile ilgili bir bilgiye veya yardıma ihtiyacımız olsa, hep Aykut ile telefon görüşmesi yaparak bilgi ve yardımını aldık. Uzun süre Aykut ile görüşmedik, ama kız kardeşi Ayfer ve Mazhar Ünsal ile buluşmalarımızda, Aykut'tan haberimiz oluyordu. Aykut'la son görüşmemiz şöyle oldu: Eşimle birlikte, 2019 Mart sonunda, Gaziantep'e 3 günlük bir seyahatimiz oldu ve Aykut ile buluştuk. Bayağı uzun süre yüz yüze görüşmememize rağmen, bizi çok sıcak karşıladı. Beraber yemeğe çıktık, bize bölge hakkında bilgiler verdi. Son olarak ayrılmadan önce, Sabah Gazetesi'nin ofisinde bir öğleden sonra yaklaşık 4-5 saat sohbet ettik. Gaziantep'teki yaşamını ve yaptığı, önyak olduğu işleri anlattı. Anlatımları arasındaki en önemli konu Göbeklitepe kazıları ve Gaziantep'teki arkeolojik işler ile ilgilerini ve buraların ülkeye kazandırılması konusundaki gayretlerini anlattı. Bizim de eşim ile birlikte, Antalya'daki arkeolojik çalışmalar ile ilgili çabalarımız olduğu için, vaktin nasıl geçtiğini anlamadan çok güzel sohbet ettik. Ertesi gün de Gaziantep'ten ayrılıp, seyahatimize devam ettik. Bu yakınlaşma ile, vefatından önce Aykut ile sohbet mahiyetinde telefon görüşmelerimiz oldu. Kendisini Antalya'ya davet ettik, ama fırsat bulamadı, sonrasında ise sağ olsun, Gaziantep'teki ofis buluşmamızda tanıştığımız, Nurgün Hanım bize vefatını duyurdu. Çok şaşırdık ve tabii ki de çok üzüldük. Benim de sağlık problemlerim olduğu için cenaze törenine maalesef katılamadık, ama haberleşmeler devam etti. Son olarak ta Tarsus ve Talas arkadaşları olarak İstanbul'da Aykut'u anmak için toplandık, hatıralarımızı paylaştık. Nurlar içinde yatsın sevgili Aykut arkadaşımız, unutmayacağız.

Aykut'u unutmayacağız

Göbeklitepe'de

Adana Arkeoloji Müzesi'nde

Ali Onur Bilgin

Aykut Tuzcu'nun Londra Üniversitesi'nden Talas Amerikan Koleji'ndeki edebiyat öğretmeni Haydar Göfer'e yazdığı mektuplardan biri

Biricik hocam, Sevgili talebiniz sizden mektup bekleyip duruyor... Ama durumunuzu, hele bugünlerde Kıbrıs meselesinin kesif hale geldiği günlerdeki halinizi de kestirebiliyorum. Zamanınız müsait olunca, mektuplarınızı mutlaka bekliyorum, hocam. Çünkü onlara ihtiyacım var, hem de çok. Tarsus Amerikan Koleji, duyduğuma göre, gene gazetelere sahne olmuş. Bilmem kaç öğrencisi toptan tart almış. Bütün idarecileri tebrik etmek lazım. Hocam, işin tam aslını, derinini bilmiyorum ama bu mesele, bu hale getirilmeden, gazetelere aksettirilmeden, tatlılıkla halledilebilirdi. Bana gelince hocam, işte sallanıp, yuvarlanıp gidiyoruz. Derslerim çok çok ağır. Bütün zamanım çalışmakla geçiyor. On, on beş gün evveline kadar 11 bin kişilik kolejimin basketbol kaptanıydım, fakat sakatlandıktan sonra, derslerin de hatırı için, şimdilik basketbolu bıraktım, kendimi bütün bütün derslerime verdim. Geçenlerde bizim Coşar Çopuroğlu'ndan bir mektup aldım. "... şimdi köşeye, sütunun arkasına çekildim, sana mektup yazıyorum. Öğretmen beni görmüyor. Zaten sınıf 60 kişilik, çok kalabalık. Burası aynen lise gibi. 11 dersimiz var" diyordu. Bunu okuyunca, kendi durumumun ne kadar iyi olduğunu bir kere daha anladım. Artık vaktimin boş şeylerle geçmesini, derslerde zilin çalmasını beklemekle geçmesini istemiyorum. Lise artık çok geride kaldı. Fakat görüyorum ki arkadaşlarımızın bazıları hala eski tas, eski hamam... Üniversite, hayalimdeki gibi değil. Bütün aradıklarımı bulduğumu söyleyemem. Yalnız şu var ki Aykut Tuzcu yerini buldu. Geçen hafta Türkiye'nin en büyük matbaası Ajans-Türk'ten teklif mektubu aldım. Bana, "... size Ajans-Türk ailesine katılmanızı ve başarılı almanızı teklif ediyoruz" diyorlardı. Ayrıca, burs ve okuldan mezun olunca bir mühendisin alabileceğinin 2 misli maaş teklif ediyorlardı. Daha okul sıralarında iken Türkiye'nin en büyük matbaasından teklif alıyorum... ne büyük şans benim için... demek Türkiye'de mühendislikten başka geçerli meslek de varmış. Keşke mümkün olsa da bu senenin son sınıflarına bütün bunları anlatabilsem. Herhalde hep, -moda gereğince- mühendis olmak istiyorlar. Hocam, basketçiliğimiz sayesinde burada büyük bir müessesede mankenlik yapıyor, elbise takdim ediyordum haftada 5 pound kazanıyordum. Fakat şimdi bunu da bırakmak zorunda kaldım. Ah şu dersler... Muhabirliğe devam ediyorum. Bir de bazı akşamlar "konuşma terapisi" kurslarına gidiyorum. Okurken, konuşurken zorluk çekenler için fevkalade faydalı kurslar. Bizi hep, büyük toplulukların 500-600 kişinin önüne çıkararak konuşmamızı sağlıyorlar. Ayrıca, terapi metot ile düzgün konuşmamıza yardım ediyorlar. Okul çok pahalı, fakat fevkalade... ben çok faydalandım. Yukarıda son imtihanlarını da tamamlayıp, okulla alakalı kesileceğim. Bilmem sizi, biricik hocamı, çok özlediğimi söylememe lüzum var mı? Hasretle ellerinizden öperim. Haldun ve Haluk'un da gözlerinden öperim. Aykut Tuzcu/28 Kasım 1967, Londra

KURUCULARI:

Osman TUZCU
Aykut TUZCU

Kuruluş tarihi: 2 Şubat 1946
Yıl:1 Sayı: 101
09 KASIM 2023 PERŞEMBE
(Yerel Gazete)

İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Nurgün BALCIOĞLU
Hukuk Danışmanı
Av. Siddık Emrah YILMAZ
Yayın Türü
Yerel Süreli Yayın
UETS Adresi: 15513-15569-70521
Yönetim Yeri
Kavaklık Mahallesi Kavaklık Caddesi No:6/1
Tel: 0342 215 42 59
Basım Yeri
Ekspres Gazetesi Tesisleri
Aydınba Mah. 57017 Nolu Sokak
Şahinbey/GAZİANTEP
Dağıtım
Kelebek Dağıtım

Gazetemiz çalışanları TGC üyesidir.
www.gaziantepsabah.com - gaziantepsabah@yahoo.com
Bu gazete Basın Meslek İlkelerine uymaya söz vermiştir.

NÖBETÇİ ECZANELER

ŞAHİNBEY NÖBETÇİ ECZANELER
ZEYNEP ECZANESİ
Gaziler Cad. N:13/B (Elmacı Pazarı Girişi) / ŞAHİNBEY
Telefon : 0342 2304814
YENİ HOŞGÖR ECZANESİ
Cumhuriyet Mah. (Ayta Alevli Sağlık Ocağı Yanı-Hoşgör İmam Hatip Arkası) / ŞAHİNBEY
Telefon : 03423395558
GÜLİSTAN ECZANESİ
Kıbrıs mahallesi Özdemiş bey cad akasya konutları 1. Etap no: 26BB (Düztepe Yaşam Hastanesi çapraz karşı) / ŞAHİNBEY
Telefon : 0342 251 77 99
ASAY ECZANESİ
Kemal Köker Cad.No:49/B(Hatemi Hastanesi Yanı-Ulu Camii Karşısı) / ŞAHİNBEY
Telefon : 03423389585
ALTUNDAŞ ECZANESİ
Binevler mahallesi üniversite bulvarı 162/B Şahinbey (Akademi Hastanesi Yanı) / ŞAHİNBEY
Telefon : 0342 336 1015
AYAZ ECZANESİ
MAVİKENT MAHALLESİ 135022 NOLU CADDE NO 126/B BB nO:2 / ŞAHİNBEY
Telefon : 0501 266 99 99
YEDİTEPE ECZANESİ
Yeditepe mahallesi 85083 nolu sokak No: 23/A Şahinbey ilçe sağlık müdürlüğü yanı / ŞAHİNBEY
Telefon : 0534 686 00 27
ZEYNEP TADİK ECZANESİ
Güneykent mah.universite bulvarı 383 /b (üniversitden

burc kavsagina giderken solda) / ŞAHİNBEY
Telefon : 0342 999 5882
TUNA ALBAYRAM
Serinevler Mahallesi 99040 Nolu Sokak No:8/B (Serinevler Sağlık Ocağının Üst Sokağı, Perilikaya Toki Konutları Arkası) / ŞAHİNBEY
Telefon : 0553 910 41 78
ŞEHİTKAMİL NÖBETÇİ ECZANELER
GAYEM ECZANESİ
Medical Park Hastanesi Acil Karşısı-Primer Hastanesi Yanı / ŞEHİTKAMİL
Telefon : 0342 3367586
İZMİR ECZANESİ
Fatih mah. 22020 nolu CAD. Deha Apt No:11/B (Hasan Süzer lisesi civarı Hz.Hamza cami karşı) Şehitkamil/ Gaziantep / ŞEHİTKAMİL
Telefon : 03429093527
MERCAN ECZANESİ
GÖLLÜCE MAHALLESİ 25075 NOLU SOKAK NO:63/A (İnayet Topçuoğlu Hastanesi Acil Giriş Karşısı) / ŞEHİTKAMİL
Telefon : 0342 235 40 00
YENİ FULYA ECZANESİ
Pirsultan MhÇetin Emec Cd.(Kayaönü Şehitkamil.Dev. Hst.Kr.) / ŞEHİTKAMİL
Telefon : 0 342 3244867
YESİLOVA ECZANESİ
EYDİBABA MAHALLESİ KORUTÜRK CADDESİ NO:55/B - 55/C (Karşıyaka Polis Karakolu'nun 150 m ilerisi) / ŞEHİTKAMİL
Telefon : 0342 3230109

GEREKLİ TELEFONLAR

Yangın İhbar	110
Acil Yardım	112
Polis Yardım	155
Jandarma Yardım	156
Trafik Yardım	154
Kanalizasyon ve Su	185
Elektrik Arıza	186
Cenaze hizmetleri	188
Alo Zabıta	153
Kablo TV Arıza	126

RESMİ DAİRELER

Valilik	342 231 03 13
Emniyet Müdürlüğü	342 230 18 30
İl Jandarma Komutanlığı	342 338 78 40
Adliye	342 321 36 36
İl Turizm Müdürlüğü	342 230 59 69
İl Kültür Müdürlüğü	342 232 18 58
İl Müftülüğü	342 220 13 57
Türk Telekom	342 230 36 66

ÜNİVERSİTELER ve HASTANELER

Gaziantep Üniversitesi	342 360 12 00
Hasan Kalyoncu Üniversitesi	342 321 21 00
Dr. Ersin Arslan Hastanesi	342 221 07 00
25 Aralık Devlet Hastanesi	342 338 17 31
Sevgi Hastanesi	342 220 60 60

ULAŞIM

HAVAŞ	342 215 22 63
THY	342 320 15 65

40 YIL ÖNCE GAZİANTEP

31 TEMMUZ 1984

İlimizin kalkınmada öncelik tanınan iller arasından çıkarılması tepki yarattı

Kalkınmada öncelik tanınan illerde çalışan yarım milyon işçi ve memur diğer bölgelerdekinden 6 bin lira fazla alacak. Sanayinin, büyük fabrika ve iş yerlerinin, komşularımız Kahramanmaraş, Şanlıurfa ve Mardin illerine kayacağı bildiriliyor.

Evde yapılarak piyasaya sürülen peynirden 24 kişi zehirlendi

Temizlik ve sağlık kurallarına uyulmadan yapılan gıda maddeleri vatandaşların hayatını tehlikeye atıyor. İslahiye ilçesi, Hürriyet mahallesinde oturan bir aile evde yaptığı peynirleri piyasaya sürerek 24 kişinin zehirlenmesine neden oldu.

Temizlik ve sağlık kurallarına uymadan ruhsatsız olarak yaptıkları peyniri mahalle bakkalında satarak para kazanmak istediler. Yapılan peynirlerin sağlığa zararlı olması nedeniyle peynirden yiyen 24 kişi zehirlenerek

hastanede tedavi altına alındı. Hastaların hayatı tehlikeyi müdahale sonunda atlattıkları bildirildi. Ruhsatsız peynir yapan aile üyeleri yakalanarak gözaltına alındı. Zehirlenme ile ilgili araştırmaya devam ediliyor

Hükümette ve iktidar partisinin yetkili organlarının başında Gaziantep'linin bulunmasına karşın Gaziantep kalkınmada öncelik tanınan 27 il kapsamında çıkarıldı. Kalkınmada öncelik verilen iller arasından Gaziantep'in çıkarılması büyük bir tepkiyle karşılandı.

Kalkınmada öncelik verilen illerde çalışan yarım milyon memur ve işçinin şehrimizde çalışanlardan ayda 6 bin lira fazla alacağı vurgulanarak: "Bu açık ve büyük bir haksızlıktır. Gaziantep devlet yardımından daima uzak tutulmuştur. Kendi yağında kavrulmak ve ilerlemek bir suç mudur? Devlet ilgilileri Gaziantep'in içini gezeceklerine bir de köy ve kazalarını gezip ne durumda olduğunu tespit etsinler. Kalkınmasına öncelik verilecek illerin başında Gaziantep gelir. Bunu nasıl göz ardı edebilirler?" denilerek

hükümetin Gaziantep'le ilgili olarak aldığı kararı yeniden gözden geçirmesi ve ilimizin de kalkınmada öncelik tanınan iller arasına alınması isteniyor.

Sanayicilerimizin yakınmaları da şöyle: "Yeni yeni kurulacak tesisler, fabrikalar, iş alanları için vergi muafiyetleri getiriliyor. Bu durumda para kazanmak isteyen bir kişi fabrikasını niçin Gaziantep'te kursun? Daha iyi şartlardaki Kahramanmaraş, Şanlıurfa ve Mardin'de kurar.

Bu açık bir haksızlıktır. Bekler ve yaşarsak hep birlikte göreceğiz. 20 yıl sonra Gaziantep büyük bir köy olarak kalacak, kalkınmada öncelik tanınan iller dev adımlarla ilerleyecek, gelişecektir.

Hele Harran Ovası bir sulanmaya başlasın Türkiye'nin beslenme deposu olacaktır. Peki gelecekte Gaziantep'e ne olacak? Devlet baba Gaziantep'i gözden çıkarmamalıdır"

Esnaf sahreleri halkı perişan ediyor, dün bakkallar esnaf sahresi yaptı

Sebze, meyve ve sigara bulmak mümkün olmadı

Daha önce de bildirdiğimiz gibi çeşitli esnafın sahre yapması halkın perişan olmasına neden oluyor. Dün bakkallar ve berberler derneği üyeleri esnaf sahresi yaptı

Bakkalların esnaf sahresi yapması nedeniyle şehirde sebze, meyve bulmak mümkün olmadı. Bakkalların çoğunun tekel bayilik yapması halkın daha çok perişanlığına neden oldu. Tiryakiler sigara bulmak için semt semt gezmek

zorunda kaldı.

Esnaf sahrelerinin bir düzene konulması, pazar günleri yapılmasının sağlanması için belediye yetkilileriyle, esnaf dernekleri birliğinin soruna el atarak çözümlemesi isteniyor.

Şehrin günden güne büyümesi semt mezarlıklarını zorunlu hale getirdi

Semt mezarlıkları kurulacak

Şehir merkezinin nüfusunun her geçen gün artması, şehrin geniş bir alana yayılması semt mezarlıklarının kurulmasını kaçınılmaz hale getirdi. Şehrin dört yönünde yeni mezarlık yerleri tespit edildi. Yerler açıklanmadı.

Konuyla ilgili olarak bilgilerine başvurduğumuz Belediye Başkanı Ömer Arpacıoğlu şunları söyledi: "Şehrimiz her geçen gün biraz daha büyüyor, şehir daha geniş bir alana yayılıyor. Semt mezarlıklarının kurulması artık bir zaruret oldu. Şehrin dört bir istikametinde yeni mezarlık yerleri tespit ettik. Arsa spekülâtörlerinin eline geçmemesi için şimdilik açıklamıyoruz. Tüm işlemleri

tamamlayıp yerler belediyeye mal edildikten sonra açıklayacağım. Halen hizmet vermekte olan mezarlığı da yeniden tanzim ediyoruz. Cenaze sahiplerini kışın çamurdan, yazın tozdan topraktan kurtarmak için yeni yeni yollar açıyoruz. Buralarını kısa zaman içinde asfalt yapacağız. Hemşerilerime en iyi hizmeti verebilmek için geceli gündüzlü çalışıyoruz" dedi.

20 YIL ÖNCE GAZİANTEP

08 HAZİRAN 2004

Sivil toplum örgütleri nerede?

Eğitimde kara tablo

Önümüzdeki hafta sona erecek eğitim öğretim yılında okulda olması gereken 6-14 yaş arasındaki 9 bin 600 kız çocuğunun eğitimden mahrum bırakılmasının talihsizlik ve üzücü, kentteki sivil toplum örgütlerinin eğitim gibi en öncelikli konuya duyarsız kalmasının ise düşündürücü olduğu kaydedildi.

Eğitimdeki durum iç acıcı değil Gaziantep'in eğitimde Türkiye ortalamasının çok gerisinde olması duyarlı kişi ve kesimleri endişeye düşürürken Vali Yardımcısı Mehmet Kurdoğlu, sanayide 6. sırada olan Gaziantep'in eğitimdeki durumunun iç acıcı olmadığını söyledi.

Hedef ilk 10 arasına girebilmek Gaziantep'i ilk etapta ÖSS'ye öğrenci gönderen iller arasında ilk 20'nin içine taşımayı hedeflediklerini belirten Kurdoğlu, ileriki yıllarda Gaziantep'in ilk 10 il arasında olması gerektiğini vurguladı.

Okul çağındaki 9 bin 600 çocuk bu dönemde okula gidemedi Milli Eğitim Müdürü Fikret Atak ise, Gaziantep'in bırakın köy ve ilçelerini kent merkezinde bile kız

çocuklarını okula göndermeyen aileler olduğuna dikkat çekerken, bu eğitim öğretim yılında okulda olması gereken 6-14 yaş arasındaki 9 bin 600 kız çocuğunun okuldan mahrum bırakıldığını söyledi.

Kız çocuklarının eğitime kazandırılması amaçlanıyor Atak, 1 Haziran'da Ankara'da yapılan toplantının ardından ilimizde de çeşitli il müdürlüklerinin katılımıyla Yürütme Kurulu oluşturulduğunu, ayrıca Milli Eğitim bünyesinde danışma kurulları oluşturarak kız çocuklarının eğitime kazandırılması yönünde çalışmalar yapılacağını belirtti.

Bakanlık, kız çocukları için talimat verdi Milli Eğitim Müdürü Atak,

"Bakanlığın talimatıyla kız

çocuklarının eğitimi konusunda büyük gayret gösteriliyor. Bu konuda yapılacak çalışmaların ardından 2004-2005 öğretim yılında 9 bin 600 olan bu rakamın sıfıra inmesini amaçlıyoruz. Kız ve erkek tüm öğrencilerimizin okula kavuşması dileğimizdir" diye konuştu.

Bırakın köyleri, kent merkezinde bile kızlar okula gönderilmiyor Atak, Şehitkamil ilçesi başta olmak üzere kenar semtlerin pek çoğunda kız çocuklarının okula gönderilmediğine dikkat çekti. Kız çocuklarının okula kazandırılması konusunda imamlar, muhtarlar, öğretmenler ve sivil toplum örgütleriyle çalışmalar yaptıklarını söyleyen Atak, bu durumun toplum için büyük bir talihsizlik olduğunu söyledi.

Altyapıyla ilgili bir harita yok

Aylık basın toplantısının üçüncüsünü gerçekleştiren Büyükşehir Belediye Başkanı Asım Güzelbey, Encümen Salonu'nda düzenlenen toplantıda Gıda Bankası'ndan sokak çocuklarına, toplu ulaşımdan sudaki kaçak oranına kadar pek çok konu ve çalışmalarına ilişkin bilgi verdi. Güzelbey, 2005 Mayıs ayında gelmesi öngörülen doğalgazın 2005 Mart ayında gelmesinin kesinleştiğini, bu konuda bir şirketin kurulma aşamasında olduğunu söyledi.

Doğalgaz 2005 martında geliyor

Doğalgaz konusunda yeraltı haritası bulunmadığını, bu çalışmaların ne zaman ve ne şekilde biteceğinin şu anda söylenmesinin bile mümkün olmadığını belirten Güzelbey, "Doğalgazla ilgili bir şirket şu anda kuruluş aşamasında. Büyükşehir belediyesinin bu şirketteki payı kanunen yüzde 10 olacak. Doğalgazın altyapı çalışmalarına başladık. Biz bu konuda belediye olarak üzerimize düşen görevi yapacağız" dedi.

Doğalgaz, 2005 yılında Organize Sanayi Bölgesine geldikten sonra biz de şehrin altyapısı içinde doğalgaz şebekesinin çalışmalarını yapacağız. Doğalgazın gelişi 2005 yılının Mayıs ayı idi. Bazı görüşmeler yaparak bunu 2005 yılının Mart ayına çekebildik. Altyapıyla ilgili bir harita yok. Kanalı eşiyorsunuz nerede olduğu belli değil. Bu nedenle altyapının ne zaman biteceği konusunda da bir tarih vermem mümkün değil. Ancak bir sonraki toplantıda bu konuyla ilgili bilgiler verebilirim" dedi.

Fakirlerin envanteri çıkartılacak

Türkiye'de ilk defa Büyükşehir Belediyesi öncülüğünde Gıda Bankası kurulduğunu, Gıda Bankasının etkin ve verimli çalışma yapılabilmesi için hane halkı tespiti yaptıklarını belirten Güzelbey, yardımların amacına uygun olarak yapılabilmesi ve fakirin fakirini bulmak için Devlet İstatistik Enstitüsü ile çalışmalar yaptıklarını söyledi.

Konserin geliri

Gıda Bankası'na aktarılacak

Hane halkı tespitini yapmaktaki amaçlarının fakir kişileri belirlemek olduğunu yineleyen Güzelbey, "Asıl amacımız bu şehirde fakirin fakirine ulaşabilmek. Hedefimiz özürlüyü ve

yardıma muhtaç olan insanları tespit etmek. Bugüne kadar şehrimizde hane halkı tespiti ile ilgili çok ciddi ve verimli bir çalışma yapılmamış. Biz Büyükşehir Belediyesi öncülüğünde diğer sivil toplum kuruluşları, Ticaret Odası, Sanayi Odası ve valiliği de bu işe katarak ciddi bir çalışma başlattık" dedi.

Gıda Bankası'na gelir sağlamak amacıyla 10 Haziran Perşembe günü Anadolu Ateşi topluluğunun 180 kişilik bir ekiple kentimize gelerek GASKİ tesislerinde konser vereceğini ve bu konserin gelirinin tamamen Gıda Bankası'na aktarılacağını açıklayan Güzelbey, konser biletlerinin de 20-25 milyon liraya satıldığını söyledi.

Bizim, 2023 gibi bir hedefimiz var

Kent Konseyi ile ilgili hazırlıkların tamamlandığını da kaydeden Güzelbey, "17 Haziran'da tam olarak faaliyetlerimize başlayacağız. Bu komisyonda GSO, GTO, GAZÜ, Mimarlar Odası, Şehir Plancıları Odası ve belediyemizden teknik ekiplerin de bulunduğu, komisyonların çalışmalarına zaman geçirmeden başlayacağız. Yapacağımız toplantıda, 20 yıl sonra Gaziantep'in ne durumda olacağını, Gaziantep'in genel perspektifinin tartışılmasını amaçlıyoruz. Bizim, 2023 gibi bir hedefimiz var. Yani Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. Yılında Gaziantep'in durumu ne olmalıdır? Sanayi, ticareti, turizmi nerede olmalıdır, toplu konut nereye yapılmalıdır? gibi konuları 20 yıllık bir açıdan değerlendireceğiz. Yine kent konseyinin önemli gündem maddelerinden biri de bütün dünyanın ilgisini çeken Zeugma mozaikleri olacaktır. Bununla ilgili müzenin yapımı, eşsiz mozaiklerin sergilenmesi ve tanıtım konusu da yine kent konseyinde ele alınacaktır" şeklinde açıklama yaptı

"Kent Sağlık Konseyi" kuruldu

Gaziantep-Kilis Tabip Odası Başkanı Doç. Dr. Kemal Bakır, sağlıkta etkin hizmet vermek ve insanları bilinçlendirmek için "Kent Sağlık Konseyi" kurduklarını söyledi.

Bakır, Türkiye'nin ilk sağlık konseyinin Gaziantep'te kurulduğunu, bir çok ilde de sağlık konseyi kurulmasına yönelik çalışmalar yapıldığını belirtti.

Bir çatı altında toplandı

Konseyin sağlık alanında hizmet veren tüm sağlık birimlerini (kamu-özel) bir araya getirdiğini ifade eden Bakır, "İlde faaliyet gösteren sağlık kuruluşlarının yanı sıra Gaziantep Üniversitesi Tıp

Fakültesi, Büyükşehir Belediyesi, Eczacılar Odası, Diş Hekimleri Odası ve sağlık iş kolunda faaliyet gösteren tüm sendikalar konsey üyesi. Bir anlamda aynı alanda çalışan tüm insanları odamızın çatısı altında bir araya getirmiş olduk" dedi.

Sağlık haritası çıkartılacak "Sağlık alanındaki sorunlar genel olarak tüm illerde benzer özellikler

göstermesine karşın, her ilin kendine özgü sağlık sorunları ile de karşı karşıya olduğu bilinen bir gerçek. Örneğin, sanayileşmenin yoğun olduğu illerde insanların çok yoğun bir çevre, su ve hava kirliliği ile karşı karşıya olduğunu görüyoruz. Yine bazı illerimizi sağlık alanında istenilen yatırımların yapılmaması nedeniyle sıkıntı yaşadığını görüyoruz.

BİR CUMHURİYET AİLESİ

Cumhuriyet ailesi derken, Cumhuriyet'ten önce doğmuş babamın, Cumhuriyet'ten sonra doğmuş annemin, Cumhuriyet'in 24. yılında dünyaya gelmiş abimin ve Cumhuriyet'in 30. yılında doğmuş kendimin yaşadığımız kültür hayatımızdan kısa özetler vermek istedim.

Babamın içerisine doğduğu Antep'teki kültür hayatı hiç öyle düşünülen gibi geri değildir. Babam, ilkokulun ilk üç sınıfını eski Türkçe harflerle okumuştur, o nedenle not tutarken eli o harfleri kullanmaya çok yatkındı. Çoğu kişi babamın steno bildiğini sanırdı, oysa o çocukken öğrendiği Arap harflerini büyük ustalıkla steno sembolleri gibi hızlı yazarak not tutar, hiçbir ayrıntıyı kaçırmazdı. Halkevleri'nin açıldığı dönemde babam, genç birisi olarak bütün etkinliklere katılmış, bugün Arkeoloji Enstitüsü olan Kendirli Kilisesi, o dönemde Halkevi olduğu için sahnesinde tiyatrolar oynanmıştı. Hatta, 1939'da Hatay sınırı taşı kaldırılarak İskenderun ve Antakya'da yapılan törenlere katıldığını, oyunlar sergilediklerini anlatırdı.

İlkokulun geriye kalan iki senesinde Latin harfleri öğrenmişti babam, o nedenle sanki acemice yazardı Latin harflerini. Annem, Cumhuriyet'in hayat bulmaya başlayan dönemlerinde okuduğu için, pek şanslıydı. Yazısı da güzeldi, çok disiplinli birisiydi,

ilkokuldan sonra gittiği biçki-dikiş yurdunda bir çok beceri kazanmıştı. Onlardan birisi cetvel veya mezura ölçülerini ezbere bilmesiydi. 10 santim dediği yeri ölçerdiniz, 10 santim gelirdi, 25 santim dediği yer 25 santim olurdu, ben hep hayretle izlerdim annemi. Ona imrendim herhalde, zaman zaman kendi üzerimde deniyorum kaç santim meselesini... Başardığımı görüp, seviniyorum. Abimin yazısı inci gibiydi, hani öyle derler ya... Küçük a harflerini de matbaa harfi gibi yazardı, normalde hepimiz el yazısı gibi yazarız ya. İlkokul öğretmenini Cemal Arslan'dı. Cemal Bey, el yazısını düzgün yazsın diye çok emek verdi herhalde. Sadece muntazam yazmaz, çok da iyi ifade ederdi söylemek istediklerini. Pek cesurdu, kendini anlatmak konusunda.

Gelelim, benim çocukluğumun geçtiği Gaziantep'e... Bunu en güzel Ahmet Ümit anlatmış T24'e verdiği bir röportajda. Ümit, 1960-1978 yıllarından bahsetmiş. Eee benim de 1960'a erer aklım, daha öncesini de hatırlarım azıcık, ama 1960'ta okuma yazma bildiğim için daha kesin hatırlarım tabii. Ahmet Ümit diyor ki: "Antep çok farklıydı. Anadolu'da pek çok yer, şehir özelliği taşımaz. Oysa Antep bir şehirdi. Kütüphanesiyle, sinemalarıyla şehirdi. Kendine ait bir radyosu vardı. Erkekler ve kadınlar, gazinolara, ikinci sazarına birlikte gider, Hamiyet Yüceses'i, Şükran Ay', Müzeyyen Senar'ı, Zeki Müren'i dinlerdi. Yerleşik bir halk vardı. Okullar 'eğitim kurumu' niteliğindedeydi. Onat Kutlar, Ülkü Tamer, Edip Akbayram Antep'ten çıktı. Şehir bir cazibe merkeziydi. 'Anteplilik' özel bir durumdu. Urfa'ya bağlı Halfetililer, Birecikliler ve Maraşa bağlı Pazarcıklılar kendilerini Antepli gibi görürlerdi. Toprağı bereketli, insanları çalışkandı. Şehrin demokrat, kendine özgü bir kimliği vardı. Elbette şehir bu kimliğini geçmişten gelen yapısına borçluydu."

Ne güzel ifade etmiş değil mi? Çocukluğumun Anteb'i gerçek anlamda bir şehirdi. Anadolu turnesine çıkan tiyatroların ilk uğrak yerleri Gaziantep'ti desem yanlış olmaz. İşte o nedenle ben: Yıldız Kenter, Müşvik Kenter, Şükran Güngör, Nurdan Damcıoğlu, Altan Karındaş, Altan Erbulak, Mücap Ofloğlu, Gülriz Sururi, Engin Cezzar, Haldun Dormen, Nevra Serezli, Metin Serezli, Suna Pekuysal, Ergün Köknar'ı defalarca sahnede seyretmiş biriyim. Ergün Köknar,

daha sonra yemek dünyasına da girdiği için onunla birlikte etkinliklere katılma şansım da olmuştu.

Facebook da arkadaş olduğum Saniye Akay Demirel, çocukluğunun geçtiği Adana'yı betimleyen pek güzel anılar paylaşıyor. Yazdıkları pek hoşuma gitti. Saniye Hanım, okuldan eve ögle yemeği için geldiğinde babasını gazetelerini okur bulurmuş. Ben de ögle yemeği için eve geldiğimde babamı gazete okurken bulduğumu hatırlıyorum. Babam, hatırladığım dönemde -1960'ların başından itibaren- Cumhuriyet, Milliyet, Akşam, Hürriyet ve tabii ki kendi çıkardığı, önce Gaziyurt, sonra Sabah gazetelerini sabahtan alır, müsaitliğine göre Matbaada okur, ögle vakti de eve getirirdi. Annem, ögle yemeği faslı bittikten sonra, gezmeye gidecekse bile, gazetelere mutlaka çabucak bir göz atardı.

Öğleden sonra okuldan döndüğümde ödevden önce ben de günlük gazeteleri okurdum. Babamın çıkardığı gazeteyi birinci sırada okurduk, zira oradaki haberlerin hepsi yereldi. Şehirdeki fısltı gazetesinden önce doğru haberi biz babamın gazetesinden alırdık. Yukarıda Matbaada dedim, zira biz o zaman evde gazete bürosu demez matbaa derdik. Anadolu'daki tüm gazeteler o

dönemde geçimlerini gazetecilikten ziyade matbaacılıktan sağlardı. Geçimimizi matbaadan sağladığımız için herhalde, o öne çıkmıştı.

Annemin ve babamın görüştüğü bütün kişiler gazete okurlardı. Aralarında haberler veya köşe yazıları konusunda tartıştıklarını hatırlıyorum. Tartışmaları çok seviyeli olurdu. Aynı fikirde olmasalar bile, daha ziyade bilgilendirici tartışmalar yaparlardı. Bir de babamın yazdığı, köşe yazısı veya haberde eksiklik yanlışlık varsa, "Osman Bey, yazdığınız konu eksik kalmış" ya da "size yanlış bilgi vermişler" gibi son derece zarif uyarıları dikkatle dinler, çok acil işi olsa bile mutlaka o haber veya konu ile anında ilgilenirdi. Eğer gün içerisinde yeterli ve doyurucu bilgi almışsa, ertesi günkü gazetede konuya açıklık getirip yayınlardı. Bu konuda çok ilginç örnekler var, ancak doğru yazabilmek için arşivi görmem gerek, şu anda o imkana sahip değilim.

Abimin de babamın izinde gittiğine defalarca tanık olmuşumdur. Benimle görüşürken bile, eğer yazılan bir haber veya köşe yazısı konusunda tamamlayıcı ya da doğrulayıcı bilgi gelmişse, konuşmayı keser, "Ayfercim kusura bakma, ara verelim, konunun doğruluğunu öğrenmek zorundayım" derdi.

Ne güzeldi o günler... İnsanlar beğendikleri bir gazeteyi mutlaka baştan sona okurlardı, hatta ilanlarına kadar. Gazete okuma alışkanlığı iyidir. Hem çevrenizden hem dünyadan haber alır, farklı görüşleri algılar, beyninize yerleştirirsiniz.

Viyanada 320 yıldır yayınlanan dünyanın en eski gazetesi Wiener Zeitung 1 Temmuz 2023 itibarıyla sadece internet üzerinden günlük yayın yapmaya ve ayda bir kez basılmak üzere yayın şeklini değiştirdi. O zaman anladım ki zaman değişmiş ve eskisi gibi kalmanın imkanı ve gereği de yok... Ben her sabah gazete okumaya devam ediyorum. Beğendiğim, dürüst haber veren gazeteler internette var. Sabah gazetemizi de internetten okuyorum, ilgimi çeken haberleri sosyal medya hesabımda paylaşıyorum.

Ayfer T. Ünsal

"En Kral Meslek Gazeteciliktir"

İzmir Tolga

Çocukların önemli bir bölümünün, gazeteciliği, gazete bayiliği ya da

gazete "müvezziligi"nden ibaret sandıkları o yaşlarda Aykut'un bu mesleğe duyduğu ilgiyi, sevgiyi pek sökemezlerdi.

Evrensel nitelikte iyi bir gazeteci Yaşlar ilerledikçe Aykut "... gazetecilik en kral meslektir" inancını hiç bırakmadı. Etrafındaki biz arkadaşları da onun sayesinde gazeteciliğin bir meslek olduğunu, meslekler içinde en kralı olmanın futbolcu olup, çok para kazanmakla da ilgili olmadığını anlamaya başladık.

Her şeyin iyisinin çıktığı Gaziantep'te iyi çıkarlar arasında yazarlar, gazeteciler de olduğunu, Gaziantep'i uzaktan dahi olsa izleyenler bilir. Çocukluğundan hızla ileri sarıldığında Aykut'un farklı özelliklerinin yanı sıra evrensel nitelikte iyi bir gazeteci olarak temayüz ettiği görülür. Gaziantep'in Sabah Gazetesi'nden bütün dünyada gazeteciliğin ikonunu The New York Times'a da dokundu, ülkenin ve dünyanın saygın gazetelerine de.

Zeugma'nın keşfinin her aşamasında Aykut Tuzcu vardı Pulitzer ödüllü Amerikalı gazeteci Stephen Kinzer ile, Zeugma'nın keşfinin The New York Times'ın Pazar sayısında ön sayfadan yarım sayfa yayınlaması, bir dönüm noktasıdır. Ama, bu dönüm noktasının arkasında her aşamada Aykut Tuzcu vardı. Kinzer'i davet edip, alelacele The New York Times Sunday'de kapakta yarım sayfa ve renkli olarak yayınlanan Zeugma haberinde Aykut'un o günlerin koşullarında sağladığı teknik destek olmasa, o yazı o kadar etkili olmayabilirdi.

Aykut'un Zeugma'ya katkısını, onu tanımış ve hiç bir zaman unutmamış ünlü gazeteci Gila Benmayor'un Hürriyet Gazetesinde 10 Kasım 2019'da yayınlanan yazısından bir kaç satır (Yazının tamamı için: <http://www.hurriyet.com.tr/yazarlar/gila-benmayor/gazeteci-aykut-tuzcuyu-kaybettik-41370460>)

ZEUGMA'NIN İSİMSİZ KAHRAMANI

Bugün Gaziantep'teki Zeugma Müzesi'nde büyük hayranlıkla seyrettiğimiz mozaiklerin büyük bir bölümü Packard tarafından görevlendirilen Roberto Nardi ve ekibi tarafından restore edilmiştir. Peki o dönemde Kültür Bakanlığı'na 10 yıl içerisinde Zeugma'nın ayağa kaldırılması için 100 milyon dolarlık destek öneren Packard Zeugma'dan nasıl haberdar olmuştu? Zeugma'yı yazması için Stephen Kinzer'i Gaziantep'e davet eden Aykut Tuzcu sayesinde. Kinzer'in New York Times'taki yazısı, hem Packard'ın, hem dünya medyasının ilgisini çekmişti.

Karkamış kazılarında elinde gümüş kılıcıyla bir Fırtına Tanrısı ortaya çıkınca yine Aykut Tuzcu telaşla beni aramıştı.

Gaziantep halkının Avrupa Birliği konusunda bilgilendirilmesi ve iletişim içerisinde olması gerektiğine inanıyordu. Dönemin Avrupa Birliği Büyükelçisi Michael Lake'i sürekli telefonla arayarak, vizyon olarak AB'ye yakın olduğunu iddia ettiği bu şehri ziyaret etmesi için ikna etmeye çalışmıştı. Türkiye'de ilk Avrupa Birliği Bilgi Merkezi Gaziantep'te, Sanayi Odası çatısı altında kuruldu. Nedeni Aykut Tuzcu'dur.

Gila Benmayor Hürriyet'teki 10 Kasım 2019 günlü yazısında Aykut için sözlerini şöyle bitiriyor:

"Montaigne'in dediği gibi, sevdiğiniz birini kaybederseniz dünya boşalmış gibi olur." ve ekliyor "Birbirinden ilginç anılarını yazmaya ömrü yetmedi"

Aykut'u tanıyanlara belli ki bir görev düşüyor. Onun anılarını ve ruhunu yaşatacak, gelecek nesillere aktaracak bir AYKUT TUZCU kitabı ortaya çıkarmak. Arkada bıraktığı emaneti Gaziantep Sabah Gazetesi'nin Aykut'la özdeşleşmiş genç arkadaşları, değerli yazar kız kardeşi Ayfer Tuzcu Ünsal ve ona kardeşleri kadar yakın Talas ve Tarsus'tan can arkadaşları eminim bu görevi layıkıyla yerine getiririz.

İzmir Tolga

1958'den beri, Talas ve Tarsus'tan arkadaşı 61 yıllık arkadaş.

AYKUT TUZCU DEYİNCE

Yatılı okuduğumuz Talas Amerikan Ortaokulu'nda öğrenmediğimiz çok az konu vardı. Daha çocuk yaşta bize ilk yardım nasıl yapılır diye bir kursta eğitim verdiler. Kare biçimde bir bezle ilk yardımın nasıl yapılacağı öğretildiği ve kazada bu bezin nasıl mucizeler yaratıp, insan hayatının nasıl kurtarıldığı

En büyük zevklerinden biri, Gaziantep'e gelen kolej arkadaşlarını kentin tarihi ve turistik yerlerini gezdirmektir..

öğretilirdi, bu derslerde.

Okulda haftada 1 saat atölye dersi vardı ve öğretmen Garabet ustadan tornavida yapmayı, çekik yapmayı, demir eğilemeyi, demiri işlemeyi ve tahtaya tornada nasıl şekil verilebileceğimizi öğrendik.

Bu becerilerle diğer dersler yan yana yürüdü. Her çocuğun yapabileceği bir spor dalı olduğuna inanan okul yönetimi ve aklınıza gelen veya gelmeyen bütün spor malzemeleri okulda mevcuttu ve bizler her gün birden fazla sporla meşgul olurduk. O kadar güzeldi ki okulumuz, kıskanılmaması mümkün değildi.

Böyle bir okulun Kayseri'de bulunması bir nimetti, ama bunun nimet olduğunu Kayserililer bilmiyorlardı. Beyin yapılarından mı yoksa yeniliğe kapalı olduklarından mı bilinmez Talas Amerikan Orta Okulu için 'Gavur Okulu' derlerdi. Bundan ben de Aykut da rahatsız olurduk.

Sevgili Aykut, ailesinde diğer kardeşine nazaran şanslı olduğunu ifade ederdi. Talas'taki bu okula, annesinin ısrarı neticesinde imtihanına girer. Baba TUZCU itiraz edemez ve AYKUT imtihanı kazandığını bağ evinde öğrenir. Büyük coşku olur evde. Aykut sonunda Talas Amerikan Ortaokuluna gönderilir. Okuldaki çocuklar, iki ayrı kategoride mütalaa edilir, bir bölüm çocuklar sakin ve asude okul hayatlarının büyük bölümünü kütüphanede kıraatle geçirir, diğer bir bölümü ise spor dahil boş zamanlarda oyunla geçirir. Aykut kütüphaneyi çok kullananlar içinde olur, derslerinde başarı sağlardı.

Aykut her hafta düzenli olarak evine mektup yazan çocuklar arasında olurdu. Zaten o mektup

yazılıp nöbetçi hocaya verilmeden cumartesi Kayseri'ye gezmek için okuldan çıkış mümkün olmazdı. Elimizde 2.5 lira, harca harca bitmezdi. Talas medeniyetten 10 kilometre uzakta bir tepenin üzerinde şato gibi heybetli dururdu. Bugün bu okulu özleyoruz. En önemlisi, kaybettiğimiz çok değerli arkadaşlarımızı özleyoruz.

Edebiyat dünyasına beni teşvik eden birkaç insanı unutamam. Senelerce önce bir arkadaşım benden yayımlayacağı bir dergi için yazı yazmamı istedi. 'Atkolik' adlı mecmua çıkaracağım, yazı yazar mısın Metin Ağabey?" diye sorunca hiç tereddüt etmedim. Konu AT olunca hep heyecanlanırdım. Çok saygı duyarım bu hayvana. Derler ki 'Şalgam aşı katıldığında kendini YAĞ sanırmış, sefil ata binince kendini bey sanırmış' diye söylerler bu asil hayvan için. Bakın asil hayvan AT, sütü bozukları sırtından atarmış. İşte bu nedenle çok saygı duyarım bu hayvana. Teklifi kabul edip 'Hem Nalına Hem Mihnına' başlıklı yazı dizi yazmaya başladım.

Dergi çıkarken yine çok sevdiğim ve de Talas mezunu olan bugün rahmetle andığım METE AKYOL, Başkent Üniversitesi için çıkardığı BÜTÜN DÜNYA adlı dergi için hikaye yazmamı istemişti. Hayır diyemedim. Küçük hikayelerimi bu dergi için çıkardım.

Sevgili AYKUT TUZCU kardeşim de Gaziantep'te yayınlanan Sabah Gazetesi için makale yazmamı istedi. Nasıl hayır diyebilirdim, bu okul arkadaşıma. O gün bugün bu gazetede yazılarım yayınlanır. Geçtiğimiz zaman içinde değer verdiklerimizi birer birer kaybettik. Aykut kardeşimizi de sonsuzluğa gönderdik. Bunu ifade ederken aklıma Bayati makamda ağır aksak bir şarkı gelir ve sözleri Recaizade Mahmut Ekrem'in yazdığı şiiri Rahmi Bey bestelemiş, sanki hissiyatımı aktarmakta cümleler;

'Gül Hazin, Sümblül Perişan, Bağ-ı zârın Aykut'u Yok' diye hüüzünle bir sözüm geldi söyledim hem nalına hem mihnına.

Metin Atamer/Fizik Mühendisi